

Nous camins

Ja som grans i recordem. No era el maig del 68 però gairebé, potser del 69 o del 70. Baixàvem les escales del metro per anar a la universitat i vaig dipositar un petit donatiu a la panera que el pobre tenia a terra, a la punta del replà. El meu amic em va voler fer veure que allò no servia per a res, que el que calia era un canvi profund de les estructures per acabar amb el sistema.

Molts joves del 68 van integrar-se als partits de la transformació de la societat i del canvi de sistema. Amb la perspectiva del temps, no es pot pas dir que la seva actuació hagi estat inútil. A casa nostra va arribar la democràcia, es va millorar l'urbanisme dels pobles i ciutats, els serveis, la protecció del medi ambient, i el benestar que oferien les institucions aviat va ser molt superior al del 68. Però el sistema capitalista no es va ensorrar, ans al contrari. Caiguda del Mur de Berlín i de l'URSS, estancament de la Cuba de Fidel, Tiananmen i obertura xinesa als mercats d'occident van anar quedant per a la història, i els protagonistes del nostre canvi es van convertir aviat en el nou "establiment".

De principis dels anys noranta recordo la frase del mestre: "Ara que tenim l'oportunitat d'un món més lliure i més just, fa por que els llestos sense escrúpols no s'aprofitin de la situació i ho engeguin tot a rodar". També en la perspectiva del temps, crec que això és el que ha passat. L'objectiu del màxim benefici neoliberal ha enlluernat, ha ofegat els valors de la solidaritat, goso a dir que cristians, i ha provocat la crisi; i segueix provocant crisi que, com una pedregada, deixa el país damnificat. Càritas, la Creu Roja i el Xiprer han d'evitar que la gent es mori de gana i els indignats s'organitzen en partits. La monja Caram omple de bens els pobres, i la monja

Forcades proclama el canvi profund de les estructures del sistema.

Totes dues tenen sentit en el món actual.

* * *

Els partits ja treuen els cartells dels carrers després de les eleccions municipals, que han portat resultats sorprenents. Com una alenada d'aire fresc, una generació de joves ha entrat a la política, als nostres pobles i ciutats i ens fan adonar, altra vegada, que els temps estan canviant. Tenen la il·lusió per trobar nous camins i cal donar-los la benvinguda. I desitjar que sàpiguen administrar per camins de pau.

Hem pogut constatar que la democràcia ofereix la possibilitat de tirar endavant quan les coses no avancen.

L'eix social ha dominat en aquesta campanya. De cara a les properes caldrà reforçar l'eix nacional.

Lluís Galobart

TALLER
GIRBAU

Carles Girbau i Peirotén

C/ Verge del Remei, 9 - Sta. Eulàlia de Ronçana - Tels. 93 844 69 69 - 93 844 60 61

Mecànica automoció
Reparació de planxa
Pneumàtics i electricitat